Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У. 8518/19
Дана 28.07.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Николић Врбашки, председник већа, Јелена Искић и Љиљана Коруга, чланови већа, уз учешће судског саветника Соње Медић, записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА из ..., ..., коју заступа Ненад Аврамов, адвокат из Зрењанина, Народне омладине 11, ради поништаја решења туженог ПОКРАЈИНСКОГ СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА СОЦИЈАЛНУ ПОЛИТИКУ, ДЕМОГРАФИЈУ И РАВНОПРАВНОСТ ПОЛОВА Нови Сад, Булевар Михајла Пупина 16, број 139-553-233/2019-01 од 06.05.2019. године, у предмету новчане социјалне помоћи, у нејавној седници већа одржаној дана 28.07.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора **СЕ ОДБИЈА.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем у ставу 1. диспозитива одбијена је као неоснована жалба тужиље изјављена против решења Центра за социјални рад града Зрењанина број 55312-1927/2019 од 21.03.2019. године којим је тужиљи престало право на увећану новчану социјалну помоћ закључно са 15.11.2014. године. У ставу 2. диспозитива оспореног решења одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова управног поступка.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 27.05.2019. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене Закона о општем управном поступку. Наводи да је неспорно да јој је ББ исплатио на име дечијег издржавања за два малолетна детета новчане износе и то: први износ 08.10.2018. године, а последњи

04.03.2019. године, да ти износи представљају доспеле износе алиментације за период од 04.11.2014. године па до 04.03.2019. године, али да су исплате уследиле након што је покренула поступак принудног извршења бр. I.I-810/2016 код Основног суда у Зрењанину и након што је јавни извршитељ у поступку извршења донео решење, а касније и закључак о продаји непокретности извршног дужника, а ради наплате потраживања малолетне деце тужиље. Сматра да су сва новчана средства која су јој исплаћена приходи деце, а не њени приходи, и да су настали тек моментом наплате, те да се не могу сматрати приходом ретроактивно. Наиме, наводи да је тај приход настао у периоду од 08.10.2018. године до 04.03.2019. године и да се односи на доспеле износе алиментације за период од 04.11.2014. године па до 04.03.2019. године. Закључује да је погрешан став туженог органа да је имала приход у време кад јој је вршена исплата новчане социјалне помоћи (у 2014. години). Предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и обавеже туженог да јој накнади трошкове управног поступка и управног спора у износу од 37.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде са законском затезном каматом од извршности пресуде, па до исплате, под претњом принудног извршења. Потражује на име састава тужбе износ од 16.500,00 динара, на име састава жалбе износ од 18.000,00 динара и на име судске таксе на тужбу и пресуду износ од 3.000,00 динара.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при наводима из оспореног решења и предложио је да суд тужбу као неосновану одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), испитујући законитост оспорене одлуке у границама захтева из тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је решењем Центра за социјални рад Града Зрењанина број 55310-5530/14 од 05.09.2014. године АА из ... и њеној малолетној деци признато право на увећану новчану социјалну помоћ за период од 01.09.2014. године без временског ограничења, јер је породица испуњавала услове предвиђене Законом о социјалној заштити. Поступак преиспитивања утврђеног права започет је дана 14.03.2019. године по службеној дужности. На основу доказа у списима предмета и провере на терену, утврђено је да је тужиља рођена ... године, да је живела у ванбрачној заједници са ББ и да из те заједнице има двоје малолетне деце која су пресудом Основног суда у Зрењанину број 10П2. 279/2014 од 04.11.2014. године поверена њој на самостално вршење родитељског права, а да је отац деце обавезан да учествује у издржавању деце месечним износом од 17.000,00 динара, почев од 04.11.2014. године. Дана 11.03.2019. године путем мејла првостепеном органу се обратио отац деце и затражио да му се помогне тако да му се омогући да буде информисан о томе како су деца збринута, будући да од октобра 2018. године редовно измирује своју обавезу издржавања коју има према деци, о чему прилаже доказе о уплатама. На основу тих доказа утврђено је да је ББ уплатио дуг у износу од 940.000,00 динара дана 08.10.2018. године, потом октобра 2018. године износ од 150,00 евра, новембра 2018. године износ од 150,00 евра, децембра 2018. године износ од 150,00 евра, дана 28.01.2019. године износ од 262.716,32 динара, износ од 150,00 евра такође

29.01.2019. године, у марту 2019. године износ од 17.000,00 динара, дакле укупно износ од 1.219.716,32 динара и 600,00 евра све од октобра 2018. године. Дана 21.03.2019. године тужиља је по позиву приступила код првостепеног органа и изјавила да је тачно да је њен бивши ванбрачни супруг њој исплатио сав наведени новац и да редовно месечно измирује своју обавезу. Имајући у виду да је тужиља била корисник увећане новчане социјалне помоћи без урачунавања висине издржавања, јер га до октобра 2018. године није добијала, првостепени орган је оценио да утврђено право треба да престане, јер је тужиља добила сав заостали новац, након чега редовно месечно добија износ од 17.000,00 динара на име издржавања за децу, а што тужиља није пријавила. Стога је првостепени орган одлучио да тужиљи и њеној деци престане право на увећану новчану социјалну помоћ са даном 15.11.2014. године, јер је тужиља добила сав новац на име заосталих алиметација, а редовна месечна алиметација је 17.000,00 динара, што је уз њену пропуштену зараду од 2.500,00 динара више од припадајућег износа новчане социјалне помоћи. На основу изложеног, у смислу чланова 81. - 90. и чланова 95. - 102. Закона о социјалној заштити, одлучено је као у диспозитиву првостепеног решења од 21.03.2019. године.

Одлучујући по жалби тужиље изјављеној против првостепеног решења од 21.03.2019. године, тужени орган је оценио да је поступак који је претходио доношењу решења правилно спроведен и да је решење правилно и на закону засновано, а жалба неоснована. Тужени орган је утврдио да тужиља живи у заједничком домаћинству са двоје малолетне деце, да је радно способна и уредно пријављена код Националне службе за запошљавање. По оцени туженог, првостепени орган је правилно утврдио пропуштену зараду тужиље у висини од 2.500,00 динара, с обзиром на године живота, месне прилике, те цену рада на слободном тржишту. Даље, увидом у списе предмета утврђено је да је тужиљи пресудом Основног суда у Зрењанину број 10 П2.279/14 од 04.11.2014. године поверено самостално вршење родитељског права над двоје малолетне деце, уз обавезу оца деце да на име свог дела доприноса за издржавање плаћа месечно износ од 17.000,00 динара, почев од 04.11.2014. године. Списима предмета приложен је доказ о извршеним уплатама на име алиментације, у укупном износу од 1.219.716,32 динара, а што је тужиља и потврдила у изјави датој дана 21.03.2019. године првостепеном органу. Како тужиља није пријавила промену која је од утицаја на признато право у року од 15 дана од дана када је промена настала, сходно члану 97. став 1. Закона о социјалној заштити, тужени орган је нашао да је првостепени орган правилно поступио када је обуставио право на новчану социјалну помоћ, узимајући у обзир временски период за који се ова породица сматра материјално обезбеђеном. Наводи жалбе су цењени, али исти нису могли бити прихваћени имајући у виду одредбе Закона и утврђено чињенично стање, чињеницу да корисник права није пријавила настале промене које су од утицаја на признато право, имајући у виду да, сходно Уредби о примањима и приходима који су од утицаја на остваривање права на новчану социјалну помоћ, новац који се исплаћује на име алиментације представља заједничке приходе ове породице. Тужени орган није прихватио наводе жалбе који се односе на то да је првостепени орган ожалбено решење донео ретроактивно, с обзиром да странка наведене промене није пријавила, а да је првостепени орган о променама обавештен од стране оца малолетне деце, те је своју одлуку донео сходно члану 97. став 2. Закона о социјалној заштити. На основу изложеног, тужени орган је с позивом на одредбу члана 170. став 1. Закона о општем управном поступку, жалбу одбио и

одлучио као у диспозитиву оспореног решења од 06.05.2019. године.

Одредбом члана 81. став 1. Закона о социјалној заштити („Службени гласник РС“, бр. 24/11) прописано је да право на новчану социјалну помоћ припада појединцу односно породици који својим радом, приходима од имовине или из других извора остварују приход мањи од износа новчане социјалне помоћи утврђеног законом.

Одредбом члана 85. наведеног Закона прописано је да појединац који је неспособан за рад, односно породица чији су сви чланови неспособни за рад и једнородитељска породица имају право на увећану новчану социјалну помоћ.

Одредбом члана 89. став 1. истог Закона прописано је да се износ новчане социјалне помоћи признаје у висини разлике између износа новчане социјалне помоћи утврђеног у складу са овим законом и износа просечног месечног прихода појединца, односно породице оствареног током три месеца који претходе месецу у коме је поднет захтев за новчану социјалну помоћ. У ставу 2. истог члана Закона прописано је да се за остваривање права на новчану социјалну помоћ узимају у обзир новчана примања и приходи појединца и породице, а у ставу 3. да врсту примања и прихода који чине просечан месечни приход појединца, односно породице, начин утврђивања висине примања и прихода појединца, односно породице и примања и приходе који се не узимају у обзир приликом остваривања права на новчану социјалну помоћ прописује Влада.

Одредбом члана 97. истог Закона прописано је да је корисник права на новчану социјалну помоћ, права на додатак за помоћ и негу другог лица и права на увећани додатак за помоћ и негу другог лица, односно његов законски заступник дужан да надлежном центру за социјални рад пријави сваку промену од утицаја на признато право у року од 15 дана од дана када је промена настала (став 1). Све промене које су од утицаја на коришћење права и утврђене обавезе узимају се у обзир од првог дана наредног месеца по њиховом наступању, односно од 15. у месецу ако је промена наступила до 15. у месецу, осим код додатка за помоћ и негу другог лица и увећаног додатка за помоћ и негу другог лица, када се настала промена узима у обзир од дана настанка (став 2).

Чланом 102. став 1. Закона прописано је да налаз и мишљење Центра за социјални рад којим се утврђује могућност пропуштене зараде, број чланова породичног домаћинства и друге чињенице о којима се не води службена евиденција, служи као доказно средство за остваривање права из овог закона.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 10. Уредбе о примањима и приходима који су од утицаја за остваривање права на новчану социјалну помоћ ("Службени гласник РС", број 36/11) прописано је да се за остваривање права на новчану социјалну помоћ узимају у обзир приход од законског издржавања и издржавања по другом правном основу.

Према члану 3. став 2. Правилника о обрасцима у поступку остваривања права на новчану социјалну помоћ (“Службени гласник РС” број 39/11), подаци о

пропуштеној заради утврђују се на основу могућности радног ангажовања појединца, односно члана породице, учесталости радног ангажовања и цене рада на слободном тржишту за одређени посао и могућности издавања у закуп непокретне имовине.

Имајући у виду утврђене чињенице и цитиране одредбе наведених прописа, правилно је, по оцени Управног суда, тужени орган одбио као неосновану жалбу тужиље изјављену против првостепеног решења којим је тужиљи престало право на новчану социјалну помоћ, за коју одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему као правилне и законите прихвата и овај суд, налазећи да је у поступку спроведеном без повреде правила поступка, потпуно и правилно утврђено чињенично стање и правилно примењено материјално право. Ово стога што је, и по оцени овог суда, у поступку по службеној дужности, спроведеном пред првостепеним органом, неспорно утврђено да је пресудом Основног суда у Зрењанину број 10 П2.279/14 од 04.11.2014. године утврђена обавеза оца малолетне деце тужиље да на име свог дела доприноса за издржавање плаћа месечно износ од 17.000,00 динара, почев од 04.11.2014. године, да је списима предмета приложен доказ о извршеним уплатама на име алиментације, у укупном износу од 1.219.716,32 динара, што је тужиља и потврдила у изјави датој дана 21.03.2019. године првостепеном органу, да је исплаћен износ за период од 2014. до 2018. године, да од октобра 2018. године отац малолетне деце тужиље редовно плаћа месечни износ од 17.000,00 динара (односно 150 евра на име издравања), а коју промену тужиља није пријавила, сходно члану 97. став 1. Закона о социјалној заштити, иако је иста од утицаја на признато право, имајући у виду да, сходно Уредби о примањима и приходима који су од утицаја на остваривање права на новчану социјалну помоћ, новац који се исплаћује на име алиментације представља заједничке приходе ове породице и ради се о примањима која су обухваћена чланом 2. тачка 1. Уредбе о примањима и приходима која су од утицаја на остваривање права на новчану социјалну помоћ. Стога, имајући у виду да износ на име издржавања малолетне деце тужиље и утврђени износ пропуштене зараде тужиље премашују износ новчане социјалне помоћи, то је правилно тужиљи обустављена исплата новчане социјалне помоћи, јер тужиља у конкретном случају не испуњава услове за признавање предметног права прописане одредбом члана 81. став 1. Закона о социјалног заштити, и то од 15. у месецу односно од 15.11.2014. године, јер је промена наступила до 15. у месецу, тачније 04.11.2014. године, у складу са цитираном одредбом члана 97. став 2. Закона о социјалној заштити. Стога Управни суд налази да је правилна оцена туженог органа да је правилно одлучио првостепени орган када је ожалбеним решењем утврдио да је тужиљи предметно право престало са 15.11.2014. године.

Суд је ценио наводе изнете у тужби, али имајући у виду напред наведено, налази да су без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари. Тужиља није навела ниједну нову околност, нити пружила нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на одлуку.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен на штету тужиље, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима тужбу одбио и одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је, применом одредби члана 66, члана

67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), одбио захтев тужиљеза накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 28.07.2022. године, III-3 У. 8518/19

Записничар
Соња Медић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Николић Врбашки, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТТ